

Da Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)

vedtoges enſtemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforſlag vil nu, da det er ſærdigt fra Rigsdagen, blive tilſtillet Conſeilspræſidenten.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af „Forſlag til Lov om Foranſtaltninger til at modarbejde den veneriſke Smittes Udbredelſe“.

(Tredie Behandling i Landſthinget findes i dettes Tidende Sp. 419 ff.; tredie Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 2682; Lovforſlaget, ſom vedtaget ved 3die Behandling i det andet Thing, i Tillæg C. Sp. 333; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 719).

Intet Endringsforſlag var ſtillet. Lovforſlaget i ſin Helhed ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Dyrenbøll): Det høie Thing vil have ſet, at Udvalget har afgivet en meget kort Erklæring, der gaar ud paa at anbefale at vedtage Lovforſlaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folkethinget. Da hvert Dieblif i diſſe Dage er ſaa koſtbart, ſkal jeg ikke opholde Thingets Tid med en udførlig Redegjørelſe for de i Folkethinget vedtagne Forandringer, med mindre Diſkuſſionen ſkulde give nærmere Anledning dertil, men jeg mener dog, at det er min Pligt ſom Ordfører at paaviſe et Par enkelte Punkter. Seg ſkal i den Henſeende kortelig bemærke, at i §§ 1 og 2 er der foretaget nogle Liſſjøelſer ſom ere Forbedringer. Den ny § 2 angaaende Børn, ſom ere ſmittede eller ere miſtankte for at være ſmittede af veneriſk Sygdom, maa Udvalget ligeledes anſe ſom en Forbedring af Loven. — Det Punkt, om der egentlig ſnareſt kunde være Spørgmaal om, er Lovforſlagets § 3 — den tidligere § 2 — ſom handler om, paa hvilket Tidspunkt Viſitationsretten ſkal indtræde. Som det høie Thing vil erindre, er dette Spørgmaal undergaaet forſkjellige Svingninger ogſaa her i Thinget mellem 2den og 3die Behandling. Der er nu i Folkethinget vedtaget en Slags Mæglingsforſlag, og dette Forſlag tror Udvalget at burde anbefale. Spørgsmaalet drejede ſig jo navnlig om, hvorvidt Politiet ſkulde have Ret til at viſitere Frientimmer, ſom havde paadraget ſig beſtemt Miſtanke for at ſøge Erhverv ved Utugt og derfor havde modtaget en Advarſel. Dette Spørgmaal blev ved 3die Behandling her beſvaret derhen, at ſaadan Underſøgelſe ſaa at ſige kun kunde ſke, forſaavidt vedkommende Frientimmer dertil havde givet ſit Samtykke eller havde vedgaaet at have ſøgt Erhverv ved Utugt, og denne

Beſtemmelſe har nu i Folkethinget modtaget den Modifikation, at der ſkal fordres enten hendes Samtykke eller ogſaa en Vedgaaelſe fra hendes Side af, at hun har ſøgt et løſagtigt Levnet. Denne Beſtemmelſe er af den Beſkaffenhed, at jeg tror, Politiet kan tage imod den, idet den viſtnok ikke vil være vanſkelig enten at bevife eller i alt Fald at faae vedkommende Kvindes Indvømmelſe af, at hun har været løſagtig. Grunden, hvorfor man havde ſaa meget imod den tidligere Beſtemmelſe, var navnlig den, at det ſkulde paaligge det Offentlige at føre Beviſ for, at hun havde drevet Utugt ſom Erhverv, men dette Spørgmaal er nu ſaldet bort ved den nye § 3, og Udvalget tror derfor at kunne anbefale den. — § 4 er jo tilbøielig en Omſkrivning af den ældre § 3, ſaaledes ſom denne vedtoges her i Landſthinget. Der er kun den Ting at bemærke, at efter Landſthingets Forſlag var ſimpelt Fængſel og Fængſel paa ſædvanlig Fangekoſt udeluſtet ſom Straf, idet man havde holdt ſig til Fængſel paa Vand og Brød, men det forekommer Udvalget, at der ikke er nogen Grund til at udeluſte diſſe Arter af Fængſelsſtraf, navnlig naar der, ſaaledes ſom første Stykke af § 4 udviſer, gives Ret til at indſætte de Paagjældende i Kvangsarbejdsanſtalter. — Det høie Thing vil erindre, at ved den tidligere § 5, der nu er bleven § 6, var der under Forhandlingen her Spørgmaal om, hvorvidt Politiet ſkulde have Myndighed til under den i Paragrafen nævnte Forudſætning at indlemme et ſaadant Frientimmer i et offentligt Hus. Der har været forſkjellige Meninger derom, og diſſe Meninger ſøges nu ſammenſmeltede paa den Maade, at Politiet ſkal have en ſaadan Ret, ſaaſtrent hendes Opførelſe gjør en ſaadan Forholdsregel nødvendig. Der er jo ingen Tvivl om, at Politiet ikke kan ville bruge en ſaadan Forholdsregel umotiveret, og det forekommer derfor Udvalget, at der heller ikke i dette Punkt kan være nogen Betænkelighed ved at vedtage Lovforſlaget, ſom det foreligger. Den i § 9 ſtete Forandring med Henſyn til Betalingen til Diſtriktslægerne finder Udvalget ſuldkommen rigtig.

Justitsministeren: Det glæder mig, at det ærede Udvalg har ment at kunne indſtille til Landſthinget at vedtage Lovforſlaget uforandret, ſom det er kommet fra det andet Thing. For mit Vedkommende findes der vel blandt det Nye, der er kommet ind ved Behandlingen i det andet Thing, Afſtilligt, med Henſyn til hvilket jeg har nogen Betænkelighed. Ligeſom diſſe Betænkeligheder ſelvfølger ikke ere overveiede — i ſaa Fald vilde jeg jo ikke kunne tilraade det ærede Landſthing at vedtage Lovforſlaget, ſom det foreligger — ſaaledes maa jeg ogſaa udtale, hvad jeg har tilladt mig at bemærke i det andet Thing, at jeg maa lægge ſærdels Vægt paa, at dette Lovforſlag kan komme ud uden længere Forhaling, idet der